

KONRAD SUTARSKI

Lengyel írók Magyarországon

Két évvel ezelőtt szorosabb kapcsolattartás kezdődött a Magyar Írószövetség és a Lengyel Íróegyesület (Stowarzyszenia Pisarzy Polskich – SPP) között. Az SPP 1988–1989 fordulóján ellenzéki szervezetként létesült a kommunista Jaruzelski-rezsimmel szembenállva, mint a vele rokonszenvező Lengyel Írószövetség (Związek Literatów Polskich – ZLP) ellenpólusa. Az SPP hamar a legnagyobb írószervezetté vált, amely lengyel írókat tömörített az országból és szerte a világból. Többek között mindkét lengyel Nobel-díjas író – Czesław Miłosz és Wisława Szymborska is – csatlakozott hozzá, továbbá például Zbigniew Herbert.

A Magyar Írószövetség meghívását követően – hosszabb szünet után – először 2013 őszén érkezett len-

gyel íróküldöttség Magyarországra Sergiusz Sterna Wachowiakkal, az SPP főtanácsának elnökével az élen. A magyar írók az elmúlt év őszén látogatták viszont a lengyel írószervezetet. A delegációt Szentmártoni János, az Magyar Írószövetség elnöke vezette.

A harmadik látogatásra – immár újból lengyel oldalról, az SPP főtanácsának égisze alatt – idén, november 23–28. között kerül sor. Jelen alkalmommal hölgyek (az SPP varsói részlegének tagjai) érkeznek: Małgorzata Karolina Piekarska prózaíró, a varsói részleg elnöke, az SPP főtanácsának tagja, továbbá Anna Nasiłowska irodalomkritikus, prózaíró és Anna Piwkowska költő.

A belső megbeszélések feltehetően a lengyel és a magyar irodalom állapotának megvitatására irányulnak majd, különös tekintettel a világszerte változó politikai-társadalmi helyzetre és a két írószervezet közötti együttműködés fejlesztésének további lehetőségeire. Ezen kívül irodalmi találkozókat rendeznek: az elsőt Budapesten, november 23-án 18 órakor, a Magyar Írószövetség székházában (Bajza utca 18.).

ANNA PIWKOWSKA

Nagyszerű sielés sötétkéék ablakok

*Kérdezem: milyen volt a sielés.
És rögtön utána arról, hogy télen a park szép,
és a pintyek meg a cinkék,
melyek délben színes gyümölcsökként lógnak a fákon,
éjjel a télikert meleg tetején
hajtják álomra a fejük.
A sielés nagyszerű volt, mondd.
Nagyszerű? Valójában mit is jelent ez?
Tán olyan nagyszerű, mint a sötétkéék ablakok,
ha bealkonyodik, és a nap, melyet már nem látni,
még tükröződik a havon?
Hogyan is van ez, mikor együtt vagyunk és mégis külön?
És ha együtt, megtörténhet, hogy egyetlen percig
ugyanazt látjuk?*

Nagyszerű sielés, sötétkéék ablakok?

Magányos repülőterek

*Felcsendül a repülőtér zajos siratódala,
elvegyülnek a nyelvek a pultnál s a kávézóokban,
színes fények mutatják az utat a föld gyomrába.
Mind oly magányos ebben az árnyas elíziumban,
mint párás fürdőjében az elárult Agamemnón.*

*Higgy nekem, ha szeretlek, és te is vágysz odaátra,
elérhetetlen feleségedre az oly távoli
világokban, légmentesen elzárva a levegő
sárga folyójától, a lángoktól és a fémektől,
ha remegsz a félelemtől, ha sírok a bánattól,
add a tenyered, hogy ujjbegyeiddel megérinthesd
a forgóajtó lassan vonuló üvegtábláját.*

*A szerelem jó vagy rossz, mint a sors vagy a lapjárás.
Várakoznak a gépmadarak a kifutópályán.*

Párizs, 2007 májusa

Zsille Gábor fordításai